

en Deel midtciinst og chirurgiff Taler, som jo vistnok meget sjeldent gjenlyder her i denne Sal, men, idet den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, har stillet endeeft Uendingsforslag til denne Paragraph, hvorved efter hans Mening Grændserne imellem de forskjellige Classer skulde blive nøiere fastsatte, end det er steet af mig, saa maa jeg ansee mig for nødt til at gaae ind derpaa, da det jo dog ellers ikke vil være mig muligt, med Grunde at modsigge ham. Først maa jeg da bede Thingets Opmærksomhed henvendt paa det Hovedpunkt, som den ærede Taler berørte først i sin Argumentation, nemlig dette, at de, som ere blevne syge i Krigen, skulle staae i et andet Forhold end de, som ere blevne saarede. Dette troer jeg uledes af den Kjendsgjerning, der formodentlig har været den ærede Rigsdagsmand ubekjendt, nemlig den, at der gives Sygdomme, som meget ofte opstaae i Krigen, og ikke blot fortrinnsviis opstaae i Krigen, men som ene og alene have deres Udspring fra de særegne Forhold, hvorunder Soldaterne blive bragte ved Krigen. Naar den ærede Taler mener, at vi ved vort i denne Henseende gjorte Forslag formeget ere gaaede ud fra et Lægeffion og formeget have ladet os lede af Lægerne, saa maa jeg dertil svare, at jeg snarere troer, at han for lidet har taget Hensyn til hvad den gode og sikre Lægeersfaring giver. Han har anstillet en Sammenligning mellem hvad der steer i anden Statstjeneste og sagt, den Svagheit, som overgaaer En i Krigen, den er væsentligt at betragte som enhver anden Sygdom, der overgaaer En i enhver anden Slags Statstjeneste; men, mine Herrer! De ville indsee, at vi kunne gjøre accurat den samme Argumentation gjældende med Hensyn til den Stude, der steer med Kugler og Waaben. Der steer ogsaa i anden Statstjeneste, i den civile Statstjeneste, i Fredstid mangfoldige Bestadigelser af Embetsmand paa denne Maade, men det, som gjør Forffjellen, det er jo netop de særegne Forhold, hvorunder Staten besinder sig i Krig, og som fordrer en særegen Belønningsmaade for dem, som komme tilskade i Krigen, paa Grund af Omstændigheder, som ikke ville have været tilskede, dersom ikke Krigen havde været. Og her maa jeg vedkjende mig den

Overbeviisning og jeg troer det er den almindelige, at der gives ligesaavel og ligesaa fuldt en Maade at komme tilskade paa i Krigen, uden Saar, som ved Saar. — Derfor er det, at Udvalget har været enig med mig i, at vi ikke skulle frasælde det Forslag, at understøtte ogsaa dem, som have mistet deres Forlighed ved Sygdom i Krigen; men paa den anden Side har Udvalget — og deri har jeg været enig — anerkjendt, at der kunde gives Tilfælde, hvori det vilde være meget vanskeligt at sige, om der var opstaaet en saadan Sygdom paa Grund af de særegne Farer, som Krigslivet medfører, og derfor er det ogsaa at Udvalget har stillet et Uendingsforslag til § 1, hvorved det udtryffeligt blev indskærpet, at Sygdom skulde erkjendes for at være den umiddelbare Følge af Krigspligternes Opsyldelse. Kun i dette Tilfælde og naar dette kan bevises med den Sikkerhed, som Videnskaben i saa Henseende giver, kun da er det at, efter Udvalgets Mening, Berettigelse til Pension skal indtræde. Derimod til aldeles at udfregede Syge og ubetinget kaste dem over til den almindelige Fattigforsørgelse, dertil kan jeg ikke indsee, at der er nogen tilstræffeligt Grund.

Jeg kommer dernæst, mine Herrer, til de øvrige Uendingsforslag, som ere stillede af den samme ærede Taler og som væsentlig angaaer Classerne. Jeg maa da gjøre opmærksom paa, at Klasseinddeelingen saaledes som den er fremstillet i Forslaget, er begrundet først ved det forffjellige Tab, Vedkommende have lidt i deres Arbeidsforhed, idet det ved flere Exempler er oplyst, hvorledes man tænker sig dette, ligesom der tillige ved enhver enkelt Klasse ere anførte adffillige bestemte Bestadigelser, paa Grund af hvilke den Paagjældende skulde henføres netop til denne Klasse, uanset om han forøvrigt kunde synes at henhøre til en anden Klasse. Men dernæst er der, foruden Tabet af Arbeidskræfter, endnu nogle Momenter, som komme i Betragtning, nemlig, dels hvorvidt Vedkommende har lidt betydelig Banstr, dels hvorvidt han har mistet enten aldeles eller for en Deel et Lem af sit Legeme, idet man har antaget, at der i saa Fald var et dobbelt Tab, nemlig dels et Tab i Vedkommendes Arbeidskraft,